

Logices Studiosis Salutem Plurimam : Quod vulgo dici consuevit ... P. P.

die 14. Iunii Anno M D CXVIII

Ienae

Wolf, Michael

Phil 2° 00268/02 (184)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006878

urn:nbn:de:urmel-8c1b0700-d963-4045-8022-9fdfc53bf05e6-00006180-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-8c1b0700-d963-4045-8022-9fdcf53bf05e6-00006180-16

LOGICES STUDIO SIS SALUTEM PLURIMAM.

Vod vulgò dici consuevit, Naturam ceteris animalibus, ut quæ dentium, cornuum, unguiumve robore instructa essent & munita, longè benignius quàm homini, ut qui infirmus varijs expositus injurijs in lucem daretur, induisse: illud nisi cum gravo, quod dicitur, salis acceptum fuerit & intellectum, facile consensu omnium sapientum reprehensionem merebitur. Etenim si rem rectè reputaverimus, viâ, quotus quisque est, qui ignoret, Hominem eo donatum esse, quo in alijs animantibus nec simile nec pretiosius reperiri queat ultum? At quodnam illud est? **RATIO.** Hac enim mortales, quantumvis infirmi aliàs, robustissima quæque prosternere valent & sub jugum mittere, veluti hoc abundè probatum dari posset, nisi cuius cognitum esset & per spectam, ab eâ sese nec serpentes veneno suo, nec pisces agilitate in natando, nec aves celeritate in volando, nec cervos velocitate, nec Urso ferocitate, nec Lupo voracitate, nec Tauro robore, nec Leone magnanimitate, nec Elephantis magnitudine satis tuto servare posse. Hæc est, quæ urbes conduntur, quæ eadem subruuntur, quæ cælum scanditur, & ad summam, quæ quis in rerum tum humanarum tum divinarum cognitionem potius est pervenire. Ego proinde, nos nudos & inermes quoad corporis membra progigni, tantò tamen majores Deo Opt. Max. gratias agere convenit, quanto nos magis ingenio & ratione vestitos voluit & armatos. Absque hac enim si foret, sane fatendum esset ultro, homini nihil esse reliquum, quo brutis alijsq; inanimatis, quibus non est intellectus, præstaret. Ut ita non minus rectè quàm eleganter Phocildes dixerit: *ἔκδοξ' ἄνδρ' ἐστὶν, τοῦ πῶτερον ἐστὶν ὀρθῶς ratio* homini telum est quovis ferro acutius. Verùm enim vero dum hæc in medium adduco, simul illud disciplinarum genus commendandum venit, quod communiter & rectè quidem Logicam solemus appellare. Hæc enim ad ratiocinandi facultatem perinde ac Ars ad Naturam sese habet: quemadmodum enim Ars naturam imitatur, ejusq; est perfectio quedam, ita dubium non est, quin artificialis, ut vocant, Logica illam ab uno ad alterum discurrendi *διὰ τοῦ λόγου* summo opere juvet, munit, perficiat. Unde quoq; factum, ut eam magni nominis & autoritatis Viri summis profectui fuerint laudibus, ut cum Augustin. lib. 2. de vita Christi ait: *disputationis disciplinam ad omnia genera questionum, quæ in literis sacris sunt penetranda & dissolvenda, plurimum valere*, & Hieronymus, verè quicquid in seculo perversorum dogmatum est, quicquid ad terrenam scientiam pertinet, & putatur esse robustum, hoc Dialecticâ arte subverti & instar incendi in cineres favillâq; dissolvi, ut probetur esse nihil, quod putabatur esse fortissimum. Postquam igitur summi nostri Philosophi libros tres de anima ad finem perduxerint, mihi, de voluntate & consilio Superiorum Logices juxta & Metaphysices professio demandata est: mearum erit partium imposterum utramq; partem: *ἡ δὲ διὰ τοῦ λόγου* ita exornare, ut exinde in studiosam juventutem, cujus salutem semper mihi supremam posui legem, commodum redundet & emolumentum longe maximum. Et si v. animus erat statim accessum ad Organum Aristotelis faciendi, eam potissimum ob causam, quod hætenus nemo perfectius quid & præclarior in hoc genere scriptum reliquerit, quoniam tamen in libris illis non pauca, quæ valde obscura, reperiuntur: igitur consultius me facturum esse arbitratus sum, si prius Isagogen quandam ad Organum Aristoteleum accommodatam præmiserò. Nam, uti Viri summi judicant, aliquem ad Aristotelis libros illotus manibus & fidei ac docto Præceptore destitutum accedere, amentia est. Horum autem meorum laborum, quod DEUS benè vertat, initium cum ad proximum diem Mercurii sim facturus: igitur si qui hæc Isagogicâ Logices *ἐκ πρώτης* me sibi gratificari posse persuasum habent, eos amanter rogo, ut dicto die Hora IV. pom. in Auditorio Majori, ubi & Antecessores meos prælegere memini, frequentes conveniant, mihi, operas Logicas auspicaturo attentas aures præbere velint. Dabo operam minimè ignavam, ut totum opus, nisi præter spem & opinionem *ὑπὲρ ὅσα* quadam injecta fuerint, intra novem menses absolutum cernatur. Idq; quò citius & facilius fiat, controversias maximam partem missas faciam, ratus sufficere, si hac vice *τα ἡγήσασθαι* potius summeq; necessaria attigero. Benè valete & ut lectiones Logicas invisere possitis, optimè valete. P. P. die 14. Junij Anno clò l. cxviii.

M. Michaël Wolfius, Logices & Philosophi
primæ Prof. Publ.

J E N E
Excudebat Johannes Beithman.